

بررسی توسعه پایدار گردشگری ورزشی استان گیلان با استفاده از روش پرسکات آلن (مطالعه موردی: شهرستان‌های تالش-فومن-لاهیجان-شفت)

محمد دهشتی^{۱*}، جواد ادبی فیروزجاه^۲، مهدی فتاح زاده فشخامی^۳

۱- استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه قم

۲- کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه قم

تاریخ دریافت: (۱۴۰۰/۱۱/۱۷) تاریخ پذیرش: (۱۴۰۱/۰۱/۲۳)

Investigation of The Sustainable Development of Sport Tourism in Guilan Province Using Prescott-Allen Method

M. Deheshti^{1*}, J. Adabi Firouzjah², M. Fattahzadeh Fashkhami³

1,2- Assistant Professor of Sport Management, University of Qom

3- M.A. in Leisure Time and Recreational Sport Management, University of Qom,

Received: (2022. Feb. 06)

Accepted: (2021. Apr. 12)

Abstract

This study was conducted with the aim at investigating the sustainability of sport tourism in Guilan province from the perspective of sport tourists and the host community. The statistical population was all local residents and sport tourists who had traveled to Guilan province (cities of Fooman, Shaft, Lahijan, Talesh). 400 questionnaires were distributed and finally 392 questionnaires were completed. Descriptive statistics were used to analyze the data and radar models (AMOEB) and Prescott-Allen barometer of sustainability were used to measure sustainability. The results showed that the level of sustainability of sport tourism in Guilan province in general in terms of the host community and sport tourists in all three components of sustainable development including economic (0.512), social, cultural (0.448) and environmental (0.449), is in the mode of "moderate sustainability" and is far from reaching the state of "sustainability". From the point of view of the host community, the economic dimension (0.493), the socio-cultural dimension (0.434) have moderate sustainability and the environmental dimension (0.386) is unsustainable. In terms of sport tourists, the economic dimension (0.532), socio-cultural dimension (0.463) and environmental dimension (0.513) have moderate sustainability. It is suggested that the officials have practical plans in order for the host community to enjoy the benefits of sport tourism, as well as to protect the natural environment.

Keywords

Tourism, Sport Tourism, Sustainability, Host Community, Prescott- Allen

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی میزان پایداری گردشگری ورزشی استان گیلان از دیدگاه گردشگران ورزشی و جامعه میزبان بود. جامعه آماری کلیه ساکنان محلی (جامعه میزبان) و گردشگران ورزشی بودند که به استان گیلان (شهرهای فومن، شفت، لاهیجان، تالش) سفر کرده بودند. به منظور جمع‌آوری داده‌ها ۴۰۰ پرسشنامه توزیع و در نهایت ۳۹۲ پرسشنامه تکمیل شد. جهت تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و به منظور سنجش پایداری از مدل‌های رادار (AMOEB) و بارومتر پایداری پرسکات آلن استفاده شد. نتایج نشان داد که میزان پایداری گردشگری ورزشی استان گیلان در حالت کلی از نظر جامعه میزبان و گردشگران ورزشی در هر سه مولفه مربوط به توسعه پایدار شامل، اقتصادی (۰/۵۱۲)، اجتماعی، فرهنگی (۰/۴۴۸) و زیست محیطی (۰/۴۴۹)، در حالت «پایداری متوسط» قرار داشته و تا رسیدن به حالت «پایداری» فاصله زیادی دارد. از نظر جامعه میزبان بعد اقتصادی (۰/۴۹۳)، بعد اجتماعی- فرهنگی (۰/۴۳۴) دارای پایداری متوسط و بعد زیست محیطی (۰/۳۸۶) ناپایدار می‌باشد. همچنین از نظر گردشگران ورزشی بعد اقتصادی (۰/۵۳۲)، بعد اجتماعی- فرهنگی (۰/۴۶۳) و بعد زیست محیطی (۰/۵۱۳) دارای پایداری متوسط می‌باشد. پیشنهاد می‌شود که مسئولان برنامه‌های عملی به منظور برخورداری جامعه میزبان از مزایای حاصل از گردشگری ورزشی و حفظ محیط زیست و جلوگیری از آسیب به محیط طبیعی داشته باشند.

واژه‌های کلیدی

گردشگری، گردشگری ورزشی، پایداری، جامعه میزبان، پرسکات آلن

مقدمه

صنعت گردشگری به عنوان بزرگترین و متنوع‌ترین صنعت در دنیا به حساب می‌آید. بسیاری از کشورها این صنعت پویا را به عنوان منبع اصلی درآمد، اشتغال‌زایی و توسعه زیرساخت‌ها می‌دانند. در دهه‌های اخیر رشد و توسعه صنعت گردشگری و اتخاذ آن به عنوان یکی از فعالیت‌های عمده اقتصادی از طرف کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و رقابت مقاصد عمده گردشگری در جهت جذب گردشگران، برنامه‌ریزان را بر آن داشته تا برای افزایش درآمدهای حاصله از فعالیت‌های گردشگری به دو مقوله مهم افزایش رضایت گردشگران و ارتقای لذت و کیفیت تجربه گردشگری و تلاش در راستای حفظ منافع جوامع میزبان توجه نمایند (صالحی و پازوکی، ۲۰۱۴). از اواخر دهه ۱۹۸۰ توسعه گردشگری از توسعه اقتصادمحور به سمت هرچه پایدارتر حرکت کرد. در رویکرد توسعه پایدار گردشگری، توسعه پایدار گردشگری باید تعادل اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی یک منطقه را برای مدت نامحدود حفظ کند (تیاگو، ۲۰۲۰). اسگروی (۲۰۲۰) اعتقاد دارد گردشگری پایدار می‌تواند یک ابزار مدیریتی مؤثر برای منابع طبیعی باشد. در حقیقت، این مزایای حاصل از گردشگری پایدار نه تنها برای نسل فعلی بلکه برای نسل‌های آینده نیز حفظ خواهد شد و در عین حال سطح بالایی از کیفیت چشم‌انداز را که اصلی‌ترین مولفه گردشگری محسوب می‌شود تضمین می‌کند.

در رویکرد توسعه پایدار گردشگری، بررسی نقش گردشگری در توسعه منطقه‌ای و محلی عموماً از ابعاد اقتصادی، اجتماعی، محیطی و فرهنگی صورت می‌گیرد (المدرسی و علایی، ۲۰۱۴). مطالعات گردشگری شواهد فراوانی را به وجود آورده است که گردشگری می‌تواند اثرات مثبت و منفی بر یک جامعه میزبان داشته باشد. برخی از این تأثیرات مثبت به سود اقتصادی یا غرور و هیجان اجتماعی در میان ساکنان مربوط می‌شود. گردشگری نیز نشان داده است که جوامع را به ایده‌های جدید باز می‌گرداند و حتی در برخی از فرهنگ‌های سفت و محکم‌تر آزادسازی ارزش‌ها را ایجاد می‌کند. گردشگری ممکن است تأمین مالی و انگیزه برای حفظ ساختمان‌های تاریخی، شیوه‌های سنتی (مثلاً صنایع دستی) و طبیعی را فراهم کند (هینک، ۲۰۱۶). اما در بحث توسعه گردشگری توجه به انواع مختلف آن می‌تواند دست‌یابی به گردشگری پایدار را تسهیل کند، چون براساس تقسیم‌بندی سازمان جهانی گردشگری، گردشگری انواع مختلفی دارد که یکی از مهم‌ترین انواع آن، گردشگری ورزشی است. ورزش یکی از فعالیت‌های مهمی است

که طی گردشگری انجام می‌پذیرد و گردشگری و سفر نیز اساساً با انواع مختلفی از ورزش‌ها همراه هستند. «گردشگری» به عنوان بزرگ‌ترین صنعت جهان و «ورزش» به عنوان یکی از صنایع بزرگ و با اهمیت در دنیای کنونی هستند که از تلفیق آن‌ها یکی از شگفت‌انگیزترین صنایع خدماتی مدرن به نام صنعت «گردشگری ورزشی» بوجود آمده است (معین فرد، ۲۰۰۸). آمارها بیانگر این است که بسیاری از کشورهایی که شرایط مناسبی در خصوص گردشگری ورزشی دارند، بخش عظیمی از اقتصاد خود را از طریق اقتصاد گردشگری ورزشی اداره می‌کنند (میرآبادی و همکاران، ۲۰۱۹). در کشورهای صنعتی، گردشگری ورزشی بین ۱ تا ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی (GDP) را شامل می‌شود و خود گردشگری به عنوان یک مجموعه کل بین ۴ تا ۶ درصد تولید ناخالص داخلی را تولید می‌کند. اگرچه اندازه‌گیری‌های تأثیر ورزش و گردشگری در کل جهان مشکل است، با این وجود نرخ رشد صنعت گردشگری ورزشی حدود ۱۰ درصد در سال برآورد می‌شود (هودسون، ۲۰۱۲). در حال حاضر شناخت گسترده‌ای که ورزش و گردشگری در اقتصاد جهانی از لحاظ اقتصادی و کمک‌های اجتماعی و همچنین پتانسیل رشد اقتصادی آن نقش دارد با اهمیت است. به همین دلیل، بسیار مهم است که روابط دو جانبه بین گردشگری ورزشی و پایداری درک شود (ادبی فیروزجاه و همکاران، ۲۰۲۰).

در این زمینه تحقیقات متعددی صورت گرفته است؛ از جمله در پژوهشی تبریزی و نقوی (۲۰۱۵) بیان کردند مناطق مستعد گردشگری ورزشی به منظور توسعه پایدار و همچنین دست‌یابی به توسعه پایدار گردشگری در منطقه می‌بایست با توجه به ظرفیت و پتانسیل‌های خود و همچنین با در نظر گرفتن ویژگی‌های زمینه و ساختاری امکانات و زیرساخت‌های مورد نیاز منطقه خود را با برنامه‌ریزی و مدیریت اصولی در سطح استاندارد فراهم آورند تا بتوانند توسعه‌ای درخور در منطقه ایجاد کنند. همچنین شجاعی و نوری (۲۰۰۷) در پژوهشی در مورد سیاست‌های دولت در صنعت گردشگری و ارائه الگوی توسعه پایدار صنعت گردشگری کشور دریافتند که سیاست‌های گردشگری در هر یک از برنامه‌های پنج ساله از جمله برنامه سوم توسعه از خلل الگوی سیاست‌گذاری معین و به خصوص فقدان توجه به شاخص‌های بنیادین سیاست‌گذاری همچون تمرکز و انسجام در اهداف دیدگاه نظام‌مند و یکپارچه در میان سیاست‌گذاران میزان عمل‌پذیری سیاست‌ها و نظام پاسخگویی و ارزیابی عملکرد مؤثر برخوردار بوده است و توسعه گردشگری

است (فتاحزاده و همکاران، ۲۰۲۱). گیلان با وجود ارزش اقتصادی که در زمینه گردشگری ایجاد می‌کند، همچنان پاسخگوی مسافرانی که هر ساله به این مناطق سفر می‌کنند، نمی‌باشد. در این زمینه تیریزی و نقوی در پژوهش خود دریافتند که با وجود مهیا بودن زمینه‌های ساختاری لازم، زیرساخت‌ها و امکانات شناسایی شده پاسخگوی حجم فراوان گردشگران ورودی به استان‌های شمالی نمی‌باشد (تیریزی و نقوی، ۲۰۱۵).

مبانی توسعه پایدار در گردشگری ورزشی

ادبیات مربوط به توسعه گردشگری پایدار، خوب و پویا است. بسیاری از این ادبیات، سیستم گردشگری را در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی، سیاسی و اقتصادی گسترده‌تر می‌کند. این تلاش‌ها بدون انتقاد صورت نگرفته است، با توجه به واقعیتی که تمرکز اصلی پایداری بر ابعاد زیست‌محیطی است، اما شناخت فزاینده‌ای از این واقعیت است که سیستم‌های گردشگری در ابعاد گسترده‌تر اجتماعی- فرهنگی، سیاسی و اقتصادی قرار دارد (هینک، ۲۰۱۶). عبارت "خط سه گانه" اغلب برای توصیف رابطه بین سه بعد پایداری استفاده می‌شود. در حوزه گردشگری، موضوع توسعه پایدار در سال‌های اخیر مورد توجه بسیاری واقع شده است. بدون توجه به ثبات درازمدت یک مقصد گردشگری، تأثیر تعداد زیادی از بازدیدکنندگان می‌تواند به سرعت منجر به جذابیت یک مقصد شود. در قلمرو ورزش توجه کمتری نسبت به پایداری صورت گرفته است و محققان استدلال می‌کنند که زمان شروع تفکر درباره پایداری ورزش‌ها در گردشگری ورزشی فرارسیده است و باید تأثیراتی که ورزش‌های مختلف مانند اسکی و گلف، یا کسانی که می‌توانند بر محیط زیست و یا جوامع محلی، هم از لحاظ اجتماعی و هم از لحاظ اقتصادی تأثیرات منفی داشته باشند مورد بررسی قرار گیرد. بنابراین، گردشگری ورزشی همچنان در محبوبیت رشد می‌کند و ما باید از تأثیر منفی و مثبت این بخش در صنعت ورزش و گردشگری و توسعه پایدار آگاه باشیم (ادبی فیروزجاه و همکاران، ۲۰۲۰).

مطالعات گردشگری شواهد فراوانی را به وجود آورده است که گردشگری می‌تواند اثرات مثبت و منفی بر یک جامعه میزبان داشته باشد. از جمله اثرات مختلف گردشگری ورزشی بر جامعه میزبان می‌توان به اثرات اقتصادی، گردشگری- تجاری، فیزیکی- محیطی، اجتماعی- فرهنگی، روانی و سیاسی- مدیریتی اشاره کرد (پرنوس و آرنسولبرگ، ۲۰۰۶). همچنین محققان در پژوهشی دریافتند که توسعه گردشگری

متضمن توجه به ابعاد توسعه در تمامی سطوح فردی سازمانی و ملی است و پایداری آن در گرو استفاده از منابع هدایت سرمایه‌گذاری‌ها سمت‌گیری پیشرفت فناوری و تغییر ساختاری و نهادی است که با نیازهای حال و آینده بشر سازگار باشد. از نظر بلالی و همکاران (۲۰۱۲) از تأثیرات مهم توسعه صنعت گردشگری ورزشی، مؤلفه‌های ایجاد سرور و شادمانی در جامعه، گرایش بیشتر مردم به ورزش و ارتقای سطح سلامت جامعه و گسترش تبادلات و تعاملات مثبت فرهنگی بین فرهنگ‌های مختلف است. کارنیه روا و همکاران (۲۰۱۶) در بررسی تحولات مدیریت پایدار توسط شرکت‌های کوچک و متوسط در ارائه محصولات ورزشی گردشگری، در ابعاد پایداری- اقتصادی، فرهنگی اجتماعی، محیط زیست، سیاست و فناوری بیان کردند که این شرکت‌ها قبلاً برخی از اقدامات مدیریت پایداری را در ابعاد تحلیل شده اتخاذ کرده‌اند اما با این وجود، هنوز برای انجام اقدامات پایدار باید فعالیت‌هایی مانند استفاده از شیوه‌های گسترده‌ای از شیوه‌های زیست محیطی و تکنولوژیکی و افزایش آگاهی نسبت به ارتباط پیوندهای ترویجی باید انجام شود. علاوه بر این، مهم است که از پتانسیل قوی گردشگری ورزشی در ارتباط با انسجام اجتماعی صورت گیرد. هالپنی و همکاران (۲۰۱۶) عنوان کردند که شکل مهم پایداری اقتصادی کسب و کارهای گردشگری، وفاداری مشتری است. امینی و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهش خود دریافتند که توسعه گردشگری تأثیرات مثبت گسترده‌ای بر کالبد و تاحدی وضعیت اقتصادی ساکنین روستا داشته است، اما پیامدهای آن در زمینه‌های محیطی و اجتماعی، منفی و شدیدتر ارزیابی گردیده است. کرباسی (۲۰۱۲) عنوان کرد که بین توانمندی‌ها و توسعه صنعت گردشگری ورزشی، بین جاذبه‌ها و توسعه صنعت گردشگری ورزشی، بین توسعه صنعت گردشگری ورزشی و اشتغال، بین توسعه صنعت گردشگری ورزشی و درآمد و بین توسعه صنعت گردشگری ورزشی و غنی سازی اوقات فراغت در شهرستان شمیرانات رابطه معناداری وجود دارد.

شمال ایران که یکی از قطب‌های گردشگری کشور است، با برخورداری از میراث‌های طبیعی بی‌نظیر، سالانه میلیون‌ها گردشگر را جذب می‌کند. براساس شاخص‌های جامعه اکوتوریسم (TES و سازمان جهانی گردشگری (WTO) گستره جغرافیایی هر منطقه به چهار گروه دارای جاذبه‌های گردشگری بین‌المللی (مسافران خارجی)، ملی (مسافران داخلی)، محلی (مسافران منطقه‌ای و ناحیه‌ای) و فاقد جاذبه‌های سیاحتی تقسیم می‌شود. استان گیلان در این تقسیم‌بندی دارای شرایط جاذبه گردشگری بین‌المللی، ملی، و محلی منطقه‌ای

و معتقد است که گردشگری ورزشی پایدار باید در عین سودهی اقتصادی، کمترین تاثیر را در فرهنگ اجتماعات محلی و جامعه میزبان داشته باشد و به محیط زیست جوامع آسیبی وارد نکند. با توجه به اهمیت موضوع گردشگری ورزشی، پژوهش حاضر در پی بررسی میزان پایداری گردشگری ورزشی استان گیلان از دیدگاه گردشگران ورزشی و جامعه میزبان می‌باشد. این پژوهش به دنبال بررسی توسعه پایدار گردشگری ورزشی در این استان با استفاده از روش پرسکات آن (مطالعه موردی: شهرستان‌های تالش-فومن- لاهیجان- شفت) است.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر، توصیفی و جمع‌آوری اطلاعات به صورت میدانی بود. جامعه آماری آن را کلیه ساکنان محلی شهرهای فومن، شفت، لاهیجان و تالش واقع در استان گیلان که با توجه به ظرفیتهای موجود آنها در بخش گردشگری ورزشی انتخاب شده‌اند (جامعه میزبان) و گردشگران ورزشی بودند که به مناطق و جاذبه‌های گردشگری ورزشی در این شهرها سفر کرده بودند، تشکیل می‌دادند. به منظور افزایش دقت ۴۰۰ پرسشنامه در دو بخش جامعه میزبان ۲۰۰ نفر و گردشگران ورزشی ۲۰۰ نفر توزیع شد که در نهایت ۳۹۲ پرسشنامه که قابل تجزیه و تحلیل بودند وارد تحلیل شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات از دو پرسشنامه برای جامعه میزبان (شامل ۴ سوال مشخصات فردی، ۱۱ سوال در مورد بعد اقتصادی گردشگری، ۲۴ سوال در مورد بعد فرهنگی-اجتماعی گردشگری و ۱۴ سوال در مورد بعد زیست محیطی گردشگری) و جامعه گردشگر (۶ سوال از مشخصات فردی، ۱۹ سوال در مورد بعد اقتصادی گردشگری، ۱۳ سوال در مورد بعد فرهنگی-اجتماعی گردشگری و ۱۵ سوال در مورد بعد زیست محیطی گردشگری) استفاده شد. پاسخ سوالات براساس طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت (کاملاً مخالفم=۱، کاملاً موافقم=۵) تنظیم شد. نظر به این که ابزار پژوهش محقق ساخته است، جهت بررسی روایی صوری آن، برای متخصصان مدیریت و گردشگری ورزشی ارسال شد و پس از اجرای آن در جامعه آماری به صورت پیش آزمون مورد استفاده و تایید قرار گرفت. به منظور محاسبه پایایی ابزار پژوهش، ۶۰ پرسشنامه (۳۰ پرسشنامه جامعه میزبان و ۳۰ پرسشنامه گردشگران ورزشی) بین آزمودنی‌هایی که در تحقیق اصلی نیز شرکت داده نشدند، توزیع و جمع‌آوری شد که پایایی ابزار از طریق ضریب آلفای کرونباخ برای جامعه میزبان، (مولفه اقتصادی ۰/۸۵، مولفه اجتماعی فرهنگی ۰/۹۰، مولفه زیست محیطی ۰/۷۸) و جامعه گردشگر، (مولفه اقتصادی ۰/۸۷،

تاثیرات مثبت گسترده‌ای بر کالبد و تاحدی وضعیت اقتصادی جامعه میزبان داشته است، اما پیامدهای آن در زمینه‌های محیطی و اجتماعی، منفی و شدیدتر ارزیابی گردیده است (امینی و همکاران، ۲۰۱۵). دسته بندی‌ها و شکل‌های مختلفی از مفهوم گردشگری ورزشی توسط محققان مختلف ارائه شده است. در یکی از مهم‌ترین دسته بندی‌های انجام شده از نظر گیسیون (۱۹۹۸) گردشگری ورزشی سه رفتار کلی را در بر می‌گیرد: تماشا کردن (گردشگری ورزشی رویداد)، ۲- مشارکت (گردشگری ورزشی فعال)، ۳- بازدید کردن یا گرامی‌داشتن جاذبه‌های مشهور ورزشی (گردشگری ورزشی خاطرات). گردشگران ورزشی رویداد کسانی هستند که در تعطیلات خود یا به هنگام سفرهای کاریشان، در رویدادهای ورزشی که در حال برگزاری است به عنوان تماشاگر یا بازدیدکننده شرکت می‌کنند. مشارکت‌کنندگان یا همان گردشگران ورزشی فعال، افرادی هستند که تمایل دارند به هنگام تعطیلات و یا مسافرت، به انجام فعالیت‌های ورزشی مختلف بپردازند. همچنین در گردشگری ورزشی خاطرات افراد علاقه‌مند هستند تا از یادبودها و آثار مربوط به ورزش و تاریخ ورزش مانند موزه‌های ورزش، استادیوم‌ها و سالن‌های مهم ورزشی، آثار و وسایل به جامانده از ورزشکاران و رویدادهای ورزشی بازدید کنند. در این پژوهش با توجه به هدف تحقیق مقصود از گردشگران ورزشی مشارکت‌کنندگان ورزشی یا همان گردشگران ورزشی فعال است. کلمه «عاشق ورزش» یا کسی که امروز به عنوان گردشگر ورزشی فعال شناخته می‌شود فردی است که مایل است در زندگی خود فعال باقی بماند و به هنگام تعطیلات در ورزش مورد علاقه‌اش شرکت کند. گردشگری ورزشی فعال شامل افرادی است که برای انجام ورزش‌هایی مانند گلف، اسکی، تیس و همچنین سایر ورزش‌ها همانند ماهی‌گیری، کوهنوردی، دوچرخه سواری کوهستان و غواصی، پیاده‌روی در طبیعت، انجام بازی‌ها و ورزش‌های ساحلی و... مسافرت می‌کنند (گیسیون، ۱۹۹۸). همچنین در گردشگری ورزشی فعال یا هدف اولیه گردشگران ورزشی سفر به خاطر انجام ورزش است که در زبان انگلیسی به آن گردشگری ورزشی اطلاق می‌شود و یا ورزش هدف ثانویه آنها از مسافرت است که واژه ورزش گردشگری اطلاق می‌شود که در هر دو صورت جزء گردشگران ورزشی فعال قرار می‌گیرند. این گردشگران ورزشی به صورت انفرادی و گروهی و یا از طریق تورهای گردشگری یا جهت انجام ورزش و فعالیت‌های مرتبط با ورزش به مناطق و جاذبه‌های مختلف طبیعی-ورزشی مراجعه می‌کنند. حال (۱۹۹۵) در مدلی گردشگری ورزشی پایدار را در تعامل اهداف اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و زیست محیطی تعریف می‌کند

شاخص بر روی محورها مشخص شده و در نهایت نقاط مرتبط با شاخص‌ها به هم وصل خواهند شد. در این روش شاخص‌ها مانند شاخه‌های منظم حول قطرهای دایره‌ای دوران می‌یابند. یک مبنای استاندارد نیز وجود دارد که سایر شاخص‌ها براساس آن مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. این مبنا ارزش پهنه برای دستیابی به شرایط توسعه پایدار را نشان می‌دهد که نسبت به ۱ و یا ۱۰۰ است و در هر محور برای حصول شرایط پایداری، ارزش شاخص مورد نظر باید با این مبنا منطبق باشد (بدریخ و سوزان، ۱۹۹۷). براساس طبقه‌بندی پرسکات آلن حالت پایداری بین صفر و یک خواهد بود که در جدول ۱ آمده است:

جدول ۱. طبقه بندی پایداری از دیدگاه پرسکات آلن (۱۹۹۷)

حالت پایداری	معادل پایداری	ارزش پایداری
ناپایدار	۰-۰/۲	۰-۲۰
ناپایداری بالقوه	۰/۲-۰/۴	۲۰-۴۰
پایداری متوسط	۰/۴-۰/۶	۴۰-۶۰
پایداری بالقوه	۰/۶-۰/۸	۶۰-۸۰
پایدار	۰/۸-۱	۸۰-۱۰۰

مولفه اجتماعی فرهنگی ۰/۷۸، مولفه زیست محیطی ۰/۶۹) بدست آمد. برای تعیین میزان پایداری چهار منطقه بررسی شده (شفت، تالش، فومن، لاهیجان) از روش پرسکات آلن استفاده شده است. به منظور سنجش پایداری از مدل‌های رادار (AMOEBA) و بارومتر پایداری پرسکات آلن استفاده شده است. مدل رادار که توان یکپارچگی مجموعه‌ای از شاخص‌های مختلف و متنوع را با هم دارد به طور عام شامل یک چند ضلعی است که از هر ضلع یک محور عمود بر مرکز آن امتداد یافته است. در این مدل به ازای هر شاخص، یک ضلع و یک محور وجود دارد و عملکرد و شرایط اندازه‌گیری شده مرتبط با هر

مردان با ۵۵/۱ درصد و بیشترین فراوانی سن گردشگران ورزشی مربوط به افراد ۲۵ تا ۳۵ سال با ۳۸/۳ درصد بود. از نظر سطح تحصیلات بیشترین فراوانی مربوط به مدرک لیسانس با ۳۶/۷ درصد بود. ۵۸/۲ درصد از گردشگران ورزشی از خارج از شهرهای استان گیلان بودند. نتایج بررسی درخصوص تعداد دفعات بازدید از منطقه گردشگری نمونه مورد مطالعه نشان می‌دهد که بیشترین فراوانی مربوط به ۲ تا ۳ بار بازدید با ۳۱/۶ درصد بود و در زمینه اقامت نیز بیشترین فراوانی مربوط به کمتر از یک شبانه روز اقامت در منطقه با ۴۵/۹ درصد بود.

نتایج حاصل از جدول ۲ در مورد بررسی میزان پایداری توسعه گردشگری ورزشی در مناطق مورد بررسی به روش پرسکات آلن، نشان داد که در کل، شاخص‌های توسعه پایدار در این پژوهش در حالت پایداری متوسط قرار داشتند و حتی در نزدیکی حالت پایداری بالقوه نیز قرار نداشتند و تا رسیدن به حالت پایداری فاصله زیادی داشتند. همچنین در حالت تفکیک نظرات گردشگران ورزشی و جامعه میزبان نیز نتایج از حالت

برای تطبیق پاسخ‌های نمونه با اعداد طبقات پنج‌گانه پرسکات آلن مقادیر مختلف حاصل شده به داده‌های نسبی تبدیل گردید. برای انجام این کار با تعیین میزان حداقل و حداکثر؛ دامنه تغییرات بدست آمد و بعد از کم کردن مقدار حداقل از هر مقدار عددی حاصل بر دامنه نوسانات تقسیم گردید تا داده‌های نسبی بین صفر و یک به دست آید که معادل دامنه صفر تا صد در تقسیمات پرسکات آلن قرار گرفتند. قلمرو مکانی این پژوهش شهرستان‌های شفت، تالش، فومن و لاهیجان از استان گیلان بود (فتاح زاده فشمخامی، ۲۰۱۸).

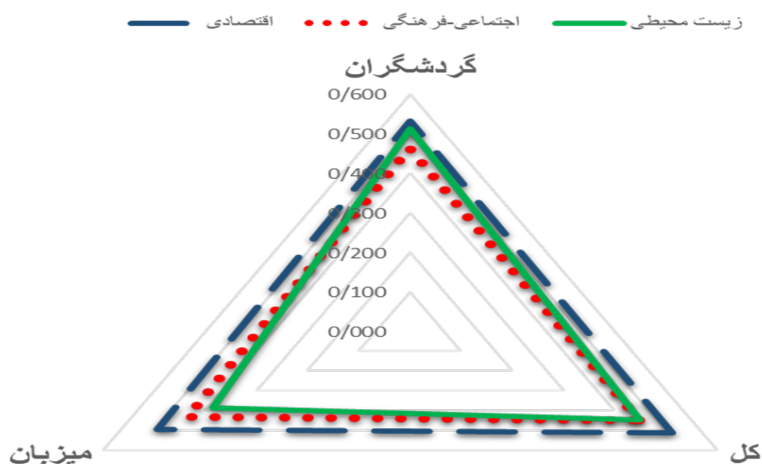
نتایج پژوهش

نتایج پژوهش در مورد جامعه میزبان نشان می‌دهد بیشترین فراوانی پاسخ دهندگان مربوط به مردان با ۵۶/۶ درصد و بیشترین فراوانی سنی گروه سنی زیر ۲۵ سال با ۴۹/۵ درصد و بیشترین فراوانی سطح تحصیلات جامعه میزبان مربوط به مدرک دیپلم با ۳۲/۱ درصد بود. نتایج بررسی درخصوص گردشگران ورزشی نشان می‌دهد بیشترین فراوانی مربوط به

پایداری متوسط فراتر نرفت و تا رسیدن به حالت پایداری فاصله زیادی وجود داشت. از دیدگاه گردشگران ورزشی بعد اقتصادی پایدارتر است و بعد اجتماعی-فرهنگی از پایداری کمتری برخوردار است (شکل ۱).

جدول ۲. وضعیت میزان پایداری ابعاد گردشگری پایدار

جامعه	اقتصادی	اجتماعی- فرهنگی	زیست محیطی
گردشگران ورزشی	۰/۵۳۲	۰/۴۶۳	۰/۵۱۳
میزبان	۰/۴۹۳	۰/۴۳۴	۰/۳۸۶
کل	۰/۵۱۲	۰/۴۴۸	۰/۴۴۹

شکل ۱. بارومتر میزان پایداری ابعاد گردشگری پایدار

میزان پایداری مناطق مورد بررسی به تفکیک جامعه میزبان و گردشگران ورزشی در جدول ۳، آورده شده است. با توجه به نتایج جدول ۳، در مجموع از نظر جامعه محلی و میزبان شهر لاهیجان (۰/۶۱۹) در حالت پایداری بالقوه قرار دارد و در مقایسه با مناطق دیگر پایدارتر است. همچنین نتایج حاصل از رادارهای پایداری (شکل ۲) نشانگر این است که شهر لاهیجان

در حالت توسعه پایدار قرار دارد از نظر جامعه میزبان پایدارتر می‌باشد و نوک پیکان بارومتر آن به عدد یک نزدیکتر است، همچنین شهر فومن با پایداری (۰/۶۰۵) از نظر گردشگران ورزشی دارای توسعه پایدارتر می‌باشد و در میزان پایداری مناطق مورد بررسی همسویی وجود ندارد.

جدول ۳. میزان پایداری مناطق مورد بررسی به تفکیک جامعه میزبان و گردشگران ورزشی و کل

مناطق	گردشگران ورزشی	میزبان	کل
فومن	۰/۶۰۵	۰/۳۶۳	۰/۴۸۴
شفت	۰/۵۷۱	۰/۳۵۱	۰/۴۶۱
لاهیجان	۰/۴۰۶	۰/۸۳۳	۰/۶۱۹
تالش	۰/۴۲۷	۰/۲۱۳	۰/۳۲

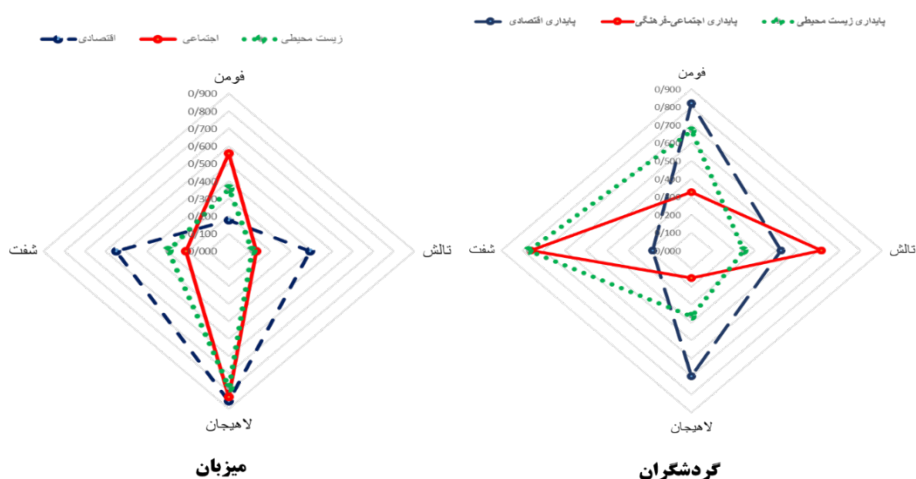

شکل ۲. بارومتر پایداری مناطق مورد بررسی به تفکیک جامعه میزبان و گردشگران ورزشی

نتایج مربوط به میزان پایداری ابعاد اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و زیست محیطی گردشگری ورزشی به تفکیک مناطق مورد بررسی از دیدگاه جامعه میزبان و گردشگران ورزشی در جدول ۴ آورده شده است. بارومتر مربوط به میزان پایداری به تفکیک مناطق در شکل ۳ آمده است (شکل ۳).

جدول ۴. میزان پایداری ابعاد گردشگری ورزشی به تفکیک مناطق از دیدگاه جامعه میزبان و گردشگران ورزشی

مناطق	اقتصادی	اجتماعی	زیست محیطی	از دیدگاه گردشگران ورزشی
فومن	۰/۸۲۱	۰/۳۲۷	۰/۶۶۷	
شفت	۰/۱۸۳	۰/۷۶۰	۰/۷۷۰	
لاهیجان	۰/۷۰۰	۰/۱۵۱	۰/۳۶۸	
تالش	۰/۴۲۲	۰/۶۱۳	۰/۲۴۶	از دیدگاه جامعه میزبان
فومن	۰/۱۷۶	۰/۵۵۹	۰/۳۵۵	
شفت	۰/۵۴۸	۰/۲۱۰	۰/۲۹۶	
لاهیجان	۰/۸۵۶	۰/۸۳۳	۰/۷۸۰	
تالش	۰/۳۹۳	۰/۱۳۳	۰/۱۱۳	

شکل ۳. بارومتر پایداری ابعاد گردشگری ورزشی به تفکیک مناطق از دید جامعه گردشگران و جامعه میزبان

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی توسعه پایدار گردشگری ورزشی استان گیلان با استفاده از روش پرسکات آلن (مطالعه موردی: شهرستان‌های تالش-فومن- لاهیجان- شفت) انجام شد. در مجموع میزان پایداری توسعه گردشگری ورزشی در مناطق مورد مطالعه استان گیلان (فومن، شفت، لاهیجان و تالش) در ابعاد سه گانه زیست محیطی (۰/۴۴۹)، اجتماعی- فرهنگی (۰/۴۴۸) و اقتصادی (۰/۵۱۲) و در حد پایداری متوسط بوده است که فاصله زیادی تا رسیدن به سطح «پایداری» دارد. در پژوهش یاری حصار و باختر (۲۰۱۶) شاخص‌های اقتصادی از دیدگاه جامعه محلی (۰/۴۹۶) و گردشگران (۰/۵۱۳) در سطح متوسط، شاخص‌های اجتماعی هم از دیدگاه جامعه محلی (۰/۵۲۴) و هم گردشگران (۰/۴۷۹) در وضعیت متوسط قرار داشت و شاخص‌های زیست محیطی نیز از نظر جامعه محلی با (۰/۴۹۴) و گردشگران با (۰/۴۶۶) در وضعیت پایداری متوسط قرار داشتند.

براساس نتایج حاصل از روش پرسکات آلن، میزان پایداری گردشگری ورزشی استان گیلان از نظر بعد زیست محیطی در کل در حالت پایداری متوسط (۰/۴۴۹) است، اما از نظر جامعه میزبان بعد زیست محیطی گردشگری ورزشی استان گیلان ناپایدار است (۰/۳۸۶) و فاصله زیادی با حد مطلوب و پایدار دارد و بالعکس از نظر گردشگران ورزشی بعد زیست محیطی گردشگری ورزشی استان گیلان دارای پایداری متوسطی است

(۰/۵۱۳). به نظر می‌رسد ناپایداری بعد زیست محیطی از نظر جامعه میزبان به این دلیل است که آنان معتقدند که حضور گردشگران موجب آلودگی و از بین رفتن منابع شده است و منطقه از بهداشت مطلوبی برخوردار نمی‌باشد که مهر تأییدی بر ناپایداری زیست محیطی از دید جامعه میزبان می‌باشد. اما در مقابل به نظر می‌رسد گردشگران ورزشی معتقدند منطقه از نظر زیبایی بکر و دست نخورده است و محیط از بهداشت قابل قبولی برخوردار است و منابع منطقه تاحدودی حفظ شده است و سطح آگاهی زیست محیطی در حد مطلوب می‌باشد. امروزه موضوع مهمی که در انتخاب مقصدهای گردشگران اهمیت دارد کیفیت جاذبه‌های محیط زیست، خدمات گردشگری ورزشی، فرهنگ‌بومی و محلی هر منطقه و منطقه گردشگری ورزشی و ... است. یکی از راه‌های جذب گردشگران ورزشی ارتقاء کیفیت محیطی است بنابراین افزایش سطح کیفیت ادراکی گردشگران ورزشی از کیفیت محیط باعث افزایش رضایتمندی گردشگران به عنوان مشتریان ورزشی از مکان‌های گردشگری ورزشی می‌شود. نتایج مطالعه حاضر نشان داد جامعه میزبان (به استثنای لاهیجان) از میزان توسعه‌ای که بعد زیست محیطی گردشگری ورزشی استان گیلان داشته است رضایت کافی ندارند و معتقدند که به آن سطح از پایداری که گردشگران ورزشی به آن معتقدند نرسیده است. یافته مطالعه حاضر نیز تأییدی بر نظرات رضوانی (۲۰۰۸) و امینی و همکاران (۲۰۱۵) است. رشد کنترل نشده در گردشگری در مناطق گردشگری خطرات غیرقابل پیش‌بینی‌ای

فرهنگ، امنیت و رفاه اجتماعی رضایت کافی ندارند و معتقدند که این مناطق در زمینه گردشگری ورزشی، برای جامعه محلی از لحاظ بعد اجتماعی-فرهنگی به پایداری بالقوه نرسیده است اما در مقابل گردشگران ورزشی از موارد ذکر شده رضایت بیشتری دارند ولی معتقدند که هنوز با حد مطلوب فاصله دارد. میزان توسعه بعد اجتماعی-فرهنگی از نظر جامعه میزبان نسبت به گردشگران ورزشی پایین تر بود. این نشان می‌دهد که جامعه محلی میزان توسعه بعد فرهنگی-اجتماعی گردشگری ورزشی استان گیلان را در حد توسعه پایدار نمی‌داند که با مطالعه صاحب‌نظرانی چون علیقلی‌زاده فیروزجایی و همکاران (۲۰۱۸) همخوان است. کارنیروا و همکاران (۲۰۱۶) بر این نکته تأکید کردند که تأثیرات اجتماعی-فرهنگی، توسعه گردشگری ورزشی دوگانه است و ساکنان محلی به احتمال زیاد تأثیرات منفی به ویژه فشار بیش از حد بر امکانات موجود، رفتار نامناسب بازدیدکنندگان و عدم امنیت را درک می‌کنند، که این ممکن است در میان سایر اقدامات، با محدود کردن حجم بازدیدکننده، با توجه به ظرفیت حمل و نقل مقصد به منظور اجتناب از نارضایتی از ساکنان مفید باشد. همچنین اندرسون و همکاران^۴ (۲۰۱۵) بیان کردند که از دیدگاه فرهنگی، توسعه گردشگری ورزشی نقش مهمی در ایجاد یک تصویر جذاب برای مقصد و ایجاد فرصت‌های سرگرمی و انسجام اجتماعی دارد. برخی از محققان توانایی گردشگری را در ارتقاء فرهنگ و حفظ میراث فرهنگی، از جمله حفظ سنت‌های محلی با اهمیت می‌دانند. نستیکو و ماسلی^۳ (۲۰۲۰) معتقدند نزدیک شدن گردشگران به ساکنان مناطق گردشگری می‌تواند باعث افزایش پدیده تغییرات فرهنگی، از بین رفتن سبک زندگی سنتی در جامعه محلی، تغییر معیارهای اخلاقی و همچنین افزایش پدیده‌های مرتبط با جرم شود. همچنین لیو و جانگ^۴ (۲۰۲۰) در خصوص عوامل موثر بر گردشگری پایدار ساحلی بیان کردند که زمانی که گردشگران نگاه مثبتی به رفتارهای متمدنانه داشته باشند، تمایل دارند این رفتارها را بروز دهند و می‌توان این رفتارها را در مقاصد گردشگری فعال کرد. گردشگرانی که متوجه عواقب مثبت

را برای اقتصاد این مناطق، جامعه و اکوسیستم ایجاد می‌کند. اگرچه گردشگری با فراهم کردن فرصت‌های اقتصادی به اقتصاد و رفاه مناطق توریستی کمک می‌کند، اما توسعه گردشگری می‌تواند تأثیرات منفی اجتماعی و محیطی به همراه داشته باشد، از جمله ایجاد آلودگی، زباله و گازهای گلخانه‌ای (هسو و همکاران؛ ۲۰۲۰). یافته‌های پژوهش عزمی و همکاران (۲۰۱۱) نشان داد که اثر تخریبی گردشگران برای محیط زیست روستای مورد مطالعه کمتر از خود مردم محلی بوده است و بیان داشتند که برای حل مشکل زیست محیطی ابتدا باید اهالی محلی مورد توجه قرار بگیرند. گردشگری ورزشی و محیط زیست بطور متقابل به یکدیگر وابسته اند، توسعه گردشگری ورزشی می‌تواند آثار مثبت و منفی برای محیط زیست داشته باشد. دادورخانی و محمدزاده‌لاریجانی (۲۰۱۳) در همین زمینه عنوان کردند که تغییر کاربری و تخریب باغات و مراتع به دلیل تراکم زیاد گردشگر، کمبود و افزایش آلودگی آب، نبود سیستم مناسب برای جمع‌آوری زباله و فاضلاب، به خصوص در زمان پیک حضور گردشگران و... از مهمترین چالش‌های زیست‌محیطی مناطق گردشگری است. اکبری‌ارونیزی و محمدپورچابری (۲۰۱۲)، نیز به این نتیجه رسیدند که گسترش گردشگری، خودجوش و بدون برنامه‌ریزی بوده و به همین دلیل پیامدهای نامطلوبی همچون آلودگی منابع آب، تخریب چشم اندازهای طبیعی و باغات به خصوص تخریب و تغییر کاربری اراضی کشاورزی را به دنبال داشته است.

نتایج نشان داد که به طور کلی گردشگری ورزشی مناطق مورد مطالعه استان گیلان از نظر بعد اجتماعی-فرهنگی در حالت پایداری متوسط (۰/۴۴۸) قرار داشت و این مناطق فاصله زیادی تا رسیدن به حالت توسعه بالقوه و «پایدار» داشتند. در حالت تفکیک دیدگاهها نیز از نظر گردشگران ورزشی (۰/۴۶۳) و جامعه میزبان (۰/۴۳۴) در حالت پایداری متوسط قرار داشتند و تا رسیدن به حالت توسعه «پایدار» فاصله زیادی داشتند. این نتایج مبین این نکته است که جامعه محلی از نظر توسعه امکانات و خدمات، آموزش و آگاهی، مشارکت، رضایت‌مندی،

4. Liu & Jang

1. Hsu et al

2. Anderson

3. Nesticò & Maselli

رفتارهای گردشگری متمدن هستند، احتمالاً احساس مسئولیت بیشتری دارند و تعهدات اخلاقی آنها را می‌توان تحریک کرد و رفتارهای گردشگری متمدن را هدایت کرد. با این حال، در این زمینه، باید توجه ویژه‌ای به اطلاعات ارائه شده به بازدیدکنندگان از فرهنگ محلی و نحوه تماس با بازدیدکنندگان صورت گیرد. اگر چنین شیوه‌های اجتماعی فرهنگی به درستی مدیریت شود، این ممکن است سبب شود که ساکنین با حفظ غرور بخواهند در مقصد و جامعه میزبان زندگی کنند که براساس نتایج این پژوهش گردشگران ورزشی از توسعه‌ای که بعد فرهنگی - اجتماعی گردشگری ورزشی در استان گیلان داشته است بیشتر از ساکنین محلی رضایت دارند و معتقدند که بعد اجتماعی - فرهنگی گردشگری ورزشی به پایداری نزدیکتر است. اما لازم به ذکر است که تفاوت‌هایی در نتایج پژوهش حاضر با نتایج دیگر تحقیقات به چشم می‌خورد که شاید تفاوت در مولفه‌های مورد بررسی، روش‌های آماری و مناطق گردشگری باشد.

از نظر جامعه میزبان بعد اقتصادی گردشگری ورزشی استان گیلان در محدوده پایداری متوسط (۰/۴۹۳) می‌باشد و فاصله زیادی با حد مطلوب و پایدار دارد. همچنین گرچه از نظر گردشگران ورزشی بعد اقتصادی گردشگری ورزشی استان گیلان دارای نمره بالاتری بود اما باز هم در محدوده پایداری متوسط است (۰/۵۳۲) است تا رسیدن با «پایداری» فاصله زیادی دارد. براساس میانگین دو جامعه، گردشگران ورزشی بیشتر معتقدند که بعد اقتصادی به توسعه پایدار نزدیک‌تر است. ورزش و گردشگری به فعالیت‌های اقتصادی مهمی در دنیا تبدیل شده است و این موضوع برای ساکنین مناطق گردشگری و گردشگری ورزشی بسیار مهم است چون گردشگری اشتغال، منابع درآمد بیشتر و بهبود مهارت‌های تخصصی را فراهم می‌کند. امروزه اهمیت گردشگری ورزشی و تاثیرات اقتصادی آن بر جوامع بر کسی پوشیده نیست. جاوید و همکاران (۲۰۱۵) در اولویت‌بندی مولفه‌های اقتصادی عنوان کردند که افزایش سطح اشتغال و درآمد اولین متغیر و ایجاد کسب و کار و فرصت‌های شغلی جدید دومین متغیر مهم از دیدگاه صاحب‌نظران ورزش و گردشگری است. وثوقی و همکاران (۲۰۱۱) عنوان می‌کنند که گردشگری ورزشی به عنوان ابزاری

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد گردشگری ورزشی

ساکنان محلی، مبارزه با محرومیت و انزوای اجتماعی از طریق گردشگری ورزشی، اطمینان از توزیع عادلانه مزایای گردشگری، تضمین درصد بالایی از اشتغال محلی، تضمین رضایت شغلی با به حداقل رساندن مشاغل نیمه وقت و فصلی و ارائه دستمزد مناسب و ایجاد یا نگهداری امکانات مورد نیاز.

می‌تواند اهداف گردشگری ساکنین آن منطقه را به اهداف مهم تبدیل کند. اقداماتی که برای به حداکثر رساندن این تأثیرات ضروری است و از نظر فرهنگی توسعه پایدار گردشگری ورزشی جامعه را ارتقاء می‌دهد عبارتند از: ترویج مشارکت جامعه محلی در برنامه‌ریزی و ارائه خدمات گردشگری ورزشی، افزایش غرور

REFERENCES

- Adabi J, Nedae T, Alimohamady H, Fattah zadeh fashkhami, M. (2020). Prioritization and comparison of sustainable sport tourism factors in Guilan province between sport tourists and the host community. **Journal of Tourism Planning and Development**, 9(34),227-244. (Persian).
- Akbarian Ronizi S, Pouchaberi M. (2012). Environmental Impacts of Second Homes Tourism in Rural Areas with Emphasis on the Host Society of Mountain Villages in Alborz Province, The 2nd Conference on Environmental Planning and Management, Tehran.(Persian).
- Aligholizadeh Firoozjaee N, Badri S, Faraji Sabokbar H. (2018). Attitudes of Iranian Host Communities towards the Economic and Environmental Impacts of Tourism in Rural Areas: A Case Study of the Central Part of Noushahr County. *Village and Development*, 10(1), 1-22. (Persian)
- Almodaresi S.A, Alaei M. Leveling the tourism resources of Mehriz city with a sustainable development approach. (2014). The 1th National Conference on Geography, tourism, natural resources and sustainable development. Iran Tourism Association. Tehran. (Persian).
- Ameni A samera, Bakhti S, Babajamali F. (2015). Evaluating the attitude of the host community to the development of tourism in rural areas. *Tourism management studies*, 10 (30), 77 -106. (Persian).
- Anderson E, Bakir A, Wickens E. (2015). Rural tourism development in Connemara, Ireland. *Tourism planning & Development*, 12(1),73-86.
- Azmi A, Imani B, Khani F. Effects of tourism activities on the environment (Case study: Bile Daragh village). (2011). *New Attitudes in Human Geography (Human Geography)*, 3 (3), 13-25. (Persian).
- Bedrich M, Suzanne B. (1997). Sustainability Indicators: Report of the Project on Indicators of Sustainable Development. John Wiley and Sons Ltd.
- Belali M, Moinfard M, Hamediniya M, Amirahmadi A. (2012). The Viewpoints of Managers and Experts on the Development of Sport Tourism Industry in Khorasan Razavi. *Journal of Sport Mnagement*, 4(13),185-202. (Persian).
- Carneiroa M.J, Bredaa Z, Cordeiroa C. (2016). Sports tourism development and destination sustainability: the case of the coastal area of the Aveiro region, Portugal. *Journal of Sport & Tourism*, 20(3-4),305-334.
- Dadvar- khani, F., Mohammadzadeh Larijani, F. (2013). Assessment of Economic and Social Effects of Second Home Tourism of Rural Areas in Babol Township. *Human Geography Research*, 45(4), 75-102. (Persian).
- Fattahzadeh Fashkhami M. (2018). Prioritization and comparison of components of sustainable sports tourism in Guilan province between sports tourists and the host community (based on Hall model), (Unpublished master's thesis), University of Qom. Qom. (Persian).
- Fattahzadeh Y, Salehi E, Khastou M. (2021). Explain progressive scenarios for the future development of sustainable tourism in Gilan province. *Journal of Tourism and Development*, 9(4), 111-124. (Persian).

- Gibson H.J. (1998). Sport tourism: A critical analysis of research. *Sport Management Review*, 45-76.
- Hall C.M. (1995). *Introduction to Tourism in Australia: Impacts, Planning and Development* (2nd edn). South Melbourne: Addison Wesley Longman Australia.
- Halpenny E.A, Kulczycki C, Moghimehfar F. (2016). Factors effecting destination and event loyalty: Examining the sustainability of a recurrent small-scale running event at Banff National Park. *Journal of Sport & Tourism*, 20(3-4),233-262.
- Hinch T. D, Higham J. E, Moyle B.D. (2016). Sport tourism and sustainable destinations: foundations and pathways. *Journal of Sport & Tourism*, 20(3-4),163-173.
- Hudson S. (2012). *Sport and adventure tourism*. Routledge.
- Prescott-Allen, R. (1997). *Barometer of Sustainability- Measuring and communicating wellbeing and sustainable development*. IUCN.
- Javid M, Naghipoor B, Almasi H. (2015). *Sport Tourism and the Economic Impacts on Host Communities*. *Sport Management Studies*, 7(32),13-32. (Persian).
- Karbasi, M. (2012). *Assessing the situation of sports tourism in Shemiranat region and its relationship with economic and cultural development*. (Unpublished master's thesis) Semnan University. Semnan. (Persian).
- Liu J, An K, Jang S.S. (2020). A model of tourists' civilized behaviors: Toward sustainable coastal tourism in China. *Journal of Destination Marketing & Management*, 16: 100437.
- Mirabadi M, Golzadeh M, Karimi A. (2019). *Assessment of the role and performance of the media in the development of sport tourism (Case study: East Azarbaijan Province)*. *Regional Planning*, 9(34), 66-80. (Persian).
- Moinfard M. (2008). *The situation of sports tourism industry in Iran and presenting its development model*. (Unpublished PhD dissertation in Sports Management). Kharazmi University of Tehran. Tehran. (Persian).
- Nesticò A, Maselli G. (2020). Sustainability indicators for the economic evaluation of tourism investments on islands. *Journal of Cleaner Production*, 248: 119217.
- Preuss H, Arne Solberg H. (2006). Attracting major sporting events: The role of local residents. *European sport management quarterly*, 6(4), 391-411.
- Rezvani M.R. (2008). *Rural Tourism Development with Sustainable Tourism Approach*. Tehran: University of Tehran Press. (Persian).
- Salehi S, Pazoukinejad Z. (2014). A Sociological Analysis of Sustainable Mobility in Tourism Industry. *Journal of Tourism Planning and Development*, 3(10), 162-181. (Persian).
- Salehifard M. (2011). *Rural Tourism (Fundamentals of Planning and Structural Plans)*, Mashhad: Marandiz Publishing, 1st Edition. (Persian).
- Sgroi F. (2020). Forest resources and sustainable tourism, a combination for the resilience of the landscape and development of mountain areas. *Science of the Total Environment*, 2020: 139539.
- Shojaei M, Nouredin N. (2007). Review of government policies in the tourism industry and provide a model for sustainable development of the country's tourism industry. *Journal of Management knowledge*, 20(78), 63-90. (Persian).
- Tabrizi N, Naghavi M. (2015). Comparative comparison of the provinces of the northern region of Iran with emphasis on structural features and facilities necessary for sustainable tourism development, *Geographical Journal of Tourism Space*, 4(14), 49-69. (Persian).
- Tiago F, Gil A, Stemberger S, Borges-Tiago T. (2021). Digital sustainability communication in tourism. *Journal of Innovation & Knowledge*, 6(1), 27-34.
- Vosoghi L, dadvar khani F, Motiee langerudi S, Rahnamai M. (2011). *Winter tourism and*

examining important factors in tourist satisfaction Case study: Shemshak and Darbandsar resorts as two winter destinations. *Tourism Management Studies*, 6(15), 1-28. (Persian).

- Yarihesar A, Bakhtar S. (2016). Application of Alen Prescott stability Measurement model in analysis rural sustainable tourism Case study: Nir county-Ardabil province. *Regional Planning*, 6(22), 121-134. (Persian).